

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy hóra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével szemben.

hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részé-
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk.

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl.

Rossz gazdálkodás nagyban és kicsinyben.

Pécs, 1897. október 12.

Pénzt ment keresni a napokban Berlinbe Pallavicini Ede őrgróf ur, a Magyar Hitelbank vezérigazgatója. Nem is sokat, csekély százhusz millió forintocskát, de a berlini pénzpiac marka nem nyílt meg szíves kérésünkre és zárva maradtak előttünk a bizalom kapui. Zsebre dugott kézzel meghallgatták kívánságunkat s aztán kezeiket továbbra is ott tartva, udvarias kifogással szerencsés visszautazást kívántak. Szóval Berlinben nem kaptunk pénzt.

Szinte csudálatos. Kevéssel azelőtt itt jár a német császár minálunk. Majd agyonszorít barátságos szövetségi öleléssel; pohárköszöntőjével pedig szinte őrjöngésbe hozza az országot. Olyannyira, hogy ezen túl kedvenc nótánkat, a „Jaj be huncut...” kezdetű többé nem is huzatjuk a cigány-nyal. Az egész világ kezd felőlünk jobb véleménnyel lenni és a jelentéktelennél valamivel többnek tartani. Pénzkereső küldöttünk azonban mégis kosarat kapnak a berlini pénzemberektől.

Ez volna hát a következménye az illuminációs „nagy napoknak”? Hát csak ennyi jelentőséget tulajdonítanak a német pénzvilág döntő körei a hatalmas imperátor szavainak? Avagy talán megszimulták, hogy a császár csak magasabb politikai szempontból beszélt így, sőt azt meg

határozott bizonyossággal tudják, hogy mire is kellene nekünk az a kis pénz.

Ez a baj. Tudvalevőleg a magyar országgyűlés az államvasutak beruházásaira megszavazott százhusz milliót. A kölcsön finanszírozását a Rotschild-csoport vállalta el s mikor már minden jól menne a maga kerékvágásában, egyszerre csak lecsap a menydörgős menykő: a magyar államnak Berlinben nincs hitele.

Mert hát ez a százhusz millió forint a mult bűneinek eltakarására kellene. Éveken keresztül azt a gazdálkodási rendszert követték az államvasutaknál, hogy a leg-szükségesebb beruházásokat elodázták még a köztájon kárára is, csak hogy mentül több jövedelmet szolgáltatassanak be az állampénztárba.

Az ilyen eljárásra pedig nagy szükség volt a mi flancoló kormányainknak. Ilyen gazdálkodási rendszerrel sikerült csakis eltüntetni az államháztartásból a huszonöt éves állandó deficitet, hogy aztán tele lehessen kürtölni a világot azzal a szemfényvesztő eredménnyel: nincs többé deficit!

Ezt a könnyelmű játékot a végtelenségig folytatni nem lehetett. Egyszer végre mégis csak ki kell fizetni azt a pénzt, a mely a multban már elkészített, de szabályszerűen még el nem számolt beruházásokért jár. Persze, a berlini bankárok azt gondolták magukban, midőn az őrgróf náluk vizitelt: Amelyik állam ilyen rabló-

gazdálkodást folytat, az ne számítson hitelre, amely csak a becsületes, reális gazdálkodást illeti meg. És különös, erre a berlini piac tanítja meg a magyar kormányt, amely hasztalan festette rózsás színben az állam pénzügyi helyzetét.

Bizonnyára nagy kudarc ez a Bánffy-kormányra; de szégyen reánk nézve is, hogy megtagadták országunknak a hitelt. Pedig kormányunk elég ügyesen sietett a kedvező hangulatot fölhasználni, amelyet a német császár magyarországi szereplése irányunkban világszerte keltett. Alig estünk túl a mámoros napokon, máris elküldte faiseur-jeit, hogy lássanak hozzá a kölcsön kibocsátásához. Sokat remélt a helyzettől, de nem kapott semmit. A berlini piac válasza az volt: a kölcsön kibocsátása ez-
uttal lehetetlen.

Nagyon valószínű, hogy ezután a kudarc után kormányunk Párisba, esetleg Londonba is elküldi embereit; minthogy azonban ezek a pénzpiacok még a berlininél is érzékenyebbek, hát nagyon valószínű, hogy a kormány pénz-járulnokai csak újabb kosarakat hoznak haza.

Itt van aztán az üdvösséges tanulság, amelyet levonhat magának a kormány: Ami a politikában meg van engedve, az nincs megengedve a pénzügyi gazdálkodásban. A finánc-világot nem lehet félrevezetni. Oly sok ennek a maga összekötő szála, oly soknemű az értesülése, hogy ezt félrevezetni lehetetlenség. És mikor pénz-

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

A jöttment.

— A »Pécsi Figyelő« eredeti tárcája. —

— No édes fiam, igazán idejében jöttél haza, mert ha te az idegenben szerzett tapasztalatoddal nem leszel képes üzletünkön lendíteni, akkor tönkre megyünk. Ezt a szomorú ábrázattal és lemondó hangon elmondott körmondatot intézte Hólyagos Bálint hentesmester, Kassáról visszaérkezett deli fiához, Jánoshoz.

A fiu pödörgetett a bajuszán, mely amugy is felkunkorodva kevélykedett koromfekete színével csinos barna arcán és mosolyogva tekintett ki a jégvirágokkal diszitett szobaablakon.

— Ha Isten segít, édesapám, akkor ne busuljunk. Csak azt kérdelem édes apámuramtól, hogy menyi disznója van még a szál-lásban?

— Hat darab, fiam, nincs több; és ha azok elfognak . . .

— Igen ám, — de hát csak be jó az ára?

— Dehogy jön, dehogy jön! sóhajtá, füle tövét vakargatva Bálint mester.

— Hogy-hogy? — kérdé csodálkozva a fiu.

— Hát az ugy van, hogy Havlicsek, a másik hentes, csak ugy szórja, prédálja a húst, zsirt. Nyilvánvaló, hogy tönkre akar tenni; a mi sikerül is neki. Tudod, mit mondott a körben? Azt mondta, hogy: addig nem nyugszik, míg a jöttment ki nem pusztul a városból. A jöttment alatt engem értett, mivel Cserfáról származtunk ide.

— Hiszen ő a jöttment, ő nem is magyar ember! förmedt fel János.

Most kinyílt a szobaajtó és Irma, János nőtestvére nagy tálcán a reggeli kávét hozta be, melyet a szobában álló patyolatabroszszal terített asztalra helyezett.

Szép teremtés a lelkem; ringó, hajló járása deli természetnek ellenállhatatlan báját kölcsönzött, bogár szemei pedig olyan pajkosan néztek világgá, hogy a szemlélő mindjárt tisztában van azzal, hogy e testben és lélekben a teljes ártatlanság lakik.

Az a rózsaszínű arc, hej! csoda-e, ha Péteri városkának megannyi legénye bomlik érte?

— Ezt a kalácsot kakastejjel sütöttem édes bátyám néked, mondá mosolyogva a leányka bátyjához lépve, akit megcsókolt.

— Még jöreggelt sem mondtál János, vagy most ez a divat Kassán?

— Édes Irmán bizony, bocsáss meg, lásd üzleti dolgokról beszélünk apával . . .

— Ta-ta-ta nem baj, nem; csak tessék, reggelizzetek és beszéljetez üzletekről délig.

És tettetett haraggal kilebbent, atya és fiu mosolyogva nézték a távozót.

— Biz' Isten gyönyörű leány lett belőle.

— Hála Isten, bizony az egész anyja — véle az öreg.

— Hanem édes apámuram, beszéljünk tovább az üzletről. Először is, megmenthető-e az a két ház, mely a két külvárosban a miénk? kérdé János.

— Hát egynegyedévre le van a rajta levő teher fizetve, de aztán biztosan újra kerülnek . . .

— Dehogy kerülnek, Istenben kell bizni és szorgalmunkban; nem kell az árnyéktól félni, véle okos szemeit apjára vetve a fiu.

— Hát édes Janim, mit szándékozol tenni — kérdé az öreg kíváncsian, nagy darab kalácsot rakva a csészébe.

— Bizony csak dolgozni. Azt akarom megmutatni, amit tanultam. Meg aztán azt is szeretném édes apámnak megmutatni, hogy fogja szépen megkövetni azért az öreg Havlicsek hentes, amit a körben mondott.

— Ejnye fiu, de delibabos a jövőd képe.

ról van szó, akkor az anyagi érdekek mellett háttérbe szorul a rokonszenv, a barátság, a szövetség és minden egyéb ideális érdekszál.

Nos, ha így vagyunk ezekkel nagyban, kicsinyben sem vagyunk különben. Nézzük csak Pécs sz. kir. város gazdálkodását a lefolyt éra alatt. Elpazaroltuk a törzstőkét, egy csomó improduktív befektetést csináltunk s ma már ott állunk, hogy sokszor valamelyik helyi pénzügytől kell kérni rövid lejáratu kölcsönöket, hogy a városi tisztviselőket fizetni lehessen.

És midőn ily nagy a szükség, a nincstelenség, a mi városunk akkor kezd hivatkozni: kell új, monumentális városháza, kell mindenképp föltöltés, csatornázás, közbiztonság, utcák aszfaltozása, tisztviselők fizetése — és nincs egy megveszekedett garasa.

No de hát arra jó a konverzió, megmondjuk, hogy ezeknek az új intézményeknek a létesítésére kell nekünk az a rengeteg pénz, hát olyan balekok csak lesznek azok a naiv pénzemberek, hogy két kézzel nyújtják felénk a 3,500.000 frtot. Higgyék el a mi tervezőink és ábrándozóink ott a torony alatt, reális bankár önknek egy garast sem ad kölcsön, mert nagyon jól tudja, hogy önk sincsenek ám különben, mint a magyar állam: csupán régi bűnök takargatására kell önknek is az a kis pénz, s ha nem kapnak készpénzben, hát belemennek a régi rendszerű papirosos kölcsönbe, amelyet tisztességes néven uszorának nevezünk.

Reámutattunk mi már erre többször, de minthogy igazat mondtunk, csak a nagy indignációt értük el azok részéről, akik tovább szeretnék a lejtőn gördíteni lefelé a város pénzügyeit. Ne feledjék azonban, hogy pénzügyeleteknél földolgoz az őszinteség. Próbáljanak önk több őszinteséggel gazdálkodni, higgyék meg, nem jutnak a magyar állam sorsára, amelynek azt mondták Berlinben: Nincs kredit!

— Nem hiszem. Különben meglátjuk. Hanem ezen a héten semmit sem ölünk és nem is kalbászozunk. Holnap hajnalban kimegyünk Portásiba — marháért. Egész marhát veszünk, nem csak nyakát. A többi csak úgy eladjuk, mint más mészáros.

— Marhát, egész marhát? — csodálkozék az öreg. — Hát a pénz?

— Ja a pénz? — kacagott János — pénz van, amennyi szükséges lesz.

— De honnét? reményem becsületes forrásból? — aggodott a derék öreg.

— A kassai gazdám, kinél öt teljes évig voltam becsülettel, tőviről hegyire ismeri viszonyaimat. Midőn eljöttem tőle, váltóra adott egyezer forintot.

— Egyezer, egész egyezer? — dadogta Bálint gazda.

— Igen, ámbátor többet is kapunk, ha kell; egyelőre nem kell; de majd egy szép farka sertés lesz és Havlicsek már kialakudta, aztán nagy büszkén kikotorászsza majd nagy bugyillárisát, tüntetőleg, hogy én is lássam, hogy hát ki ő a városban, akkor majd én is kiveszem, és én veszem meg a farkát.

— Jaj, aranyos Jancsim! ha azt csak egyszer láthatnám életemben, csak egyszer — ujjongott az öreg, könnyű szemekkel nézve nyugodtan magyarázó fiára.

— No. Isten segítségével abban többször

*** A megyei kamat- és nyomtatványtárak pénzei.** A tegnapi megyegyűlésen ebben a kényes tárgyban Jagics József orsz. képviselő által mondott beszédet, a mely helyes világításban állítja elénk az ügyet, a következőkben egész terjedelmében közöljük:

Tisztelt törvényhatósági Bizottság! Az állandó választmányának e hó 6-án tartott ülésén részt nem vehetvén, engedje meg t. th. bizottság ezt az alkalmat felhasználnom, hogy a szőnyegen levő ép oly fontos, mint kényes tárgyról véleményemet előadhassam és kifejthessem.

Engem, t. bizottság, a t. előadó urnak az állandó választmány javaslata regisztrálására szánt előadmánya, bár annak intenciójával nagy részben s lényegben magam is egyetértek, nem egészen elégitett ki, s ez a tulajdonképeni oka felszólalásomnak.

Nem elégitett ki a t. előadó ur előterjesztése, sem ténybeli, sem jogi és törvényi okokból, de még etikai szempontból sem.

Ténybeli oldalát illetőleg nem meríti és nem fejt ki megfelelő alapossgal azokat a körülményeket, melyek az ügybe mélyebb betekintést engednek és melyek ismerete nélkül a t. th. bizottság a tárgyról véleményt nem alkothat s érdemileg sem itélkezhetik.

Jogi szempontból is tökéletlen; mert hiány van a jogi indokolásnak. Tartozkodni látszik azoknak a consequentiáknak levonásától, melyek a t. előadó ur által ismert, de elő nem adott tények, mint előzményekből önkényt folynak ugyan, de melyeknek akár vétlen, akár szándékos elhallgatása, az ügynek csak elmérgesítésére vezethetne.

Ez a két ok indit engem főképen arra, hogy az állandó választmány javaslatát jelen konstrukciójában a t. th. bizottság hozandó érdemi határozata alapjául el ne fogadjam.

Ennek az ügynek szanálására a legszélesebb körű nyilvánosság és szoros tárgyilagoság mellett egyedüli s egyben legradikálisabb orvosszer véleményem szerint a leplezetlen őszinteség. Ez a dolog etikai motivuma. Ezáltal kettőt értünk el. Az egyik a tisztánlátás e kényes ügy történetének részleteibe. A másik elhárítása mindazon jogos vagy jogtalan találgatások s gyanúsításoknak, melyek a napirenden levő tárgyhöz a dolog természeténél fogva önkényt is fűződnek s melyek közvetve, vagy közvetlenül nemcsak vármegyénk tisztikarára, de magára a t. th. bizottságra is vethetnének árnyat.

Lássuk csak, miről is van tulajdonképen itt a szó? Se több, se kevesebbről, mint ar-

is lesz édes apának módja; továbbá a két házunkban széket nyitunk.

— Mind a kettőben? ugyan János, hisz ez a boltunk sem megy!

— Jó, jó! hát csak úgy lesz, ahogy mondom — mosolygott János.

— Aztán ki árul benne?

— Az egyikben édesapa, a másikban Irma.

— Irma?! az ám, az is érti; de hát nem-e vész bele az a szép pénz?!

— Talán valamelyes, két-háromszáz forint; de az nem baj.

— Két-háromszáz forint, és ő erre azt mondja, hogy nem baj — mormogta Bálint, fiát bámuló tekintettel vizsgálva.

— Igen, igen; most azonban édes papa, legelőször a püspöki palotába megyek; az ottani szakács, aki most egy éve van a püspök szolgálatában, jó barátom. Azt már megszerzem rendes vevőnek.

— Hej pedig azoknak sok kell.

— Igen, tehát azt már elveszítette az igazi jöttment. A többi kanonok pedig magától jön utána. Ha több házunk nem is lenne, az is egy ideig elég eredmény; de ha majd elkezdjük a finom kalbászféléket gyártani. Reményem a két gép e héten megérkezik.

— Gép?

ról, hogy közel két évtizeden keresztül vármegyénk több ezer forintra menő vagyona, készpénz készletének kamatai s nyomtatvány jövedelmei a thbizottság jogos ellenőrzése, rendelkezése és a belügyi kormány illetékes felügyelete alól elvonattak s »kamattár« és »nyomtatványtár« elnevezés alatt a központi pénztárban ugyan, de egyedül a volt alispánok kezelése és rendelkezése alatt állottak. Ezek a jövedelmek sem az évi költségelőirányzatba fedezetül fel nem vették, sem a megyei évi zárszámadásban el nem számoltattak. Az alispánok utalványoztak ebből tetszés szerint a vármegye dologi kiadásaira s belátásuk szerint némely tisztviselők segélyezésére, jutalmazására s adtak nekik fizetési előlegeket, melyek soha el nem számoltattak s illetve vissza nem fizetettek.

Ha a t. thbizottság csak ezt a dióhéjba foglalt rövid tényállást is veszi alapul s ha jog és kötelesség érzetétől áthatva feladata és hivatása magaslatára emelkedik: egy pillanattig sem habozhatik a felett, hogy erre az önkényes eljárásra, a vármegye vagyónának ilyenemű kezelésére férfias nyíltsággal rá ne tüzze a törvénytelenységnek és szabálytalanságnak bélyegét s ennek a meggyőződésének a hozandó határozatban is ne adjon leplezetlen kifejezést.

Midőn ezeket nyíltan elmondottam, távol áll tőlem, hogy megtagadjam volt alispánjaink eljárása jóhiszeműségét. Távol áll tőlem, hogy bármit is levonni akarjak azokból az érdemekből, melyeket ők közéletünk terén szereztek. S távol áll különösen tőlem, hogy árnyat vessek boldogult Jeszenszky Ferenc volt alispánunkra, kinek emlékezte iránt a vármegye minden egyes tagja manapság is őszinte kegyelettel adózik.

De az érdemek elismerése, t. thbizottság, más lapra, s a hibák megítélése szintén más számlára tartozik.

Midőn az előbbi konstátalom, kijelentem, hogy az utóbbi megítélésével kész vagyok elmenni a méltányosság legszélsőbb határáig.

Attól függőleg, hogy az asztalon fekvő 2 rendbeli számadás minden tekintetben kimerítő tájékoztatást nyújt-e, vagy sem — s erről a vármegye nagyságos alispánja lesz szives adni felvilágosítást — véleményemet a következőkben foglalom össze:

A kétrendbeli számadás alapján megállapítandó:

1. mennyi pénz utalványoztatott a vármegye dologi szükségleteire?

2. Mikor és mennyi és mely tisztviselők segélyezésére és jutalmazására?

— Igen; most pedig kezit csókolom papa, délig visszatérek.

— Járj szerencsével édes fiam.

Midőn az ifju Hólyagos elment, Bálint mester felesége jött be, kinek azt a sok csodát izibe elmondta az aggodó férj.

Csodaszamba ment, midőn Hólyagosék a portási vásárról egy gyönyörű ökörrrel érkeztek haza.

Hát még mikor mindkét külvárosban külön-külön csinos hentesboltokat nyitott János, a külvárosi nép nagy öröme, kik aztán nem voltak kénytelenek a messzeeső és gögös, gombos Havlicsekhez bejönni. De a legnagyobb tromfot játszta ki János, midőn gyönyörűen elkészített finom kalbászféléket bocsájtott áruba a belvárosi székben, mely oly csinos volt — akár a patika. Márványasztalon állt a sok inycsiklandozó áru, sódarok, oldalasak virágok és levelek között, szóval János üzlete elsőrangú üzletté lépett elő. Az öreg Bálint csakugyan még néhányszor láthatta, hogy kotródik Havlicsek a sertéspiacról és János veszi a szép sertésfalkákat.

Egyszer aztán egy száz darabból álló farka körül elkeseredett harc folyt Havlicsek és János között. János, mintha megőrült volna, hajtotta fel a sertések árát.

— Édes fiam, sugá Bálint fiának, hisz már veszünk, ha rajtad marad.

3. Mikor és mennyi s mely tisztviselőknek fizetéselőlegül?

A kiadások két első csoportját illetőleg hajlandó vagyok hozzájárulni, hogy azok felelősségi s vagyoni felelősség megállapítására irányuló további vizsgálat mellőzésével egyszerűen tudomásul vétessenek s a belügyi kormányhoz felügyelet gyakorlása végett felterjesztessenek. Teszem ezt azért, mert az ügy 20 évre visszamenő behatóbb vizsgálata a vármegye közönségére nagyobb erkölcsi hátránnyal járna, mint amennyi anyagi előnyt eredményezne. Emellett a vármegye mai t. thbizottsága nincs is abban a helyzetben, hogy megítélje, vajjon a dologi szükségletek címén tett kiadások valók, szükségesek és hasznosak voltak-e s hogy azok a tisztviselők, a kik a szabálytalan vagyonkezelés mellett segély s jutalom fejében pénzeket kaptak, rászorultak-e a segélyre s kiérdemelték-e a nekik nyújtott anyagi előnyöket. Én ezt a magam részéről készségelem elhiszem, s figyelemmel, hogy ezek a társak sok éven keresztül állottak fenn, hogy ezek közül az egyik már 1892. évben meg is lett szüntetve, végre hogy az érdekelték részben elhaltak, részben pedig állásuktól megváltak, hajlandó vagyok megadni a felmentvényt.

A kiadások harmadik csoportját illetőleg azonban az egyeseknek adott fizetéselőleg visszafizetését kívánom; mert a fizetéselőleg igénybevétele a dolog természetéből folyólag a visszatérítés kötelezettségét ugyanis magában foglalja.

Összefoglalva az előadottakat, kérem, méltóztatásuk következő, az állandó választmány javaslatától részben eltérő határozati javaslatomat elfogadni:

Baranyavármegye thbizottsága a vármegye készpénzkészletei kamatainak és nyomtatványai eladásából befolyt jövedelmeinek a törvényhatósági bizottság ellenőrzési s rendelkezési és a belügyi kormány illetékes felügyeleti joga alól elvonásával »kamattár« és »nyomtatványtár« elnevezés alatt közel husz éven keresztül külön történt kezelését törvénytelennek s szabálytalanul nyilvánítja. A kamattárnak 1892. évben történt megszüntetését tudomásul veszi, a nyomtatványtárnak pedig 1897. év végével leendő megszüntetését elrendeli.

A viszonyok és az időtartam által igazolt jóhiszeműséget méltatva a felelősségi eljárásra s a vagyoni felelősség megállapítására irányuló intézkedéseket mellőzi.

A kamattárnak 1891. évig, a nyomtatványtárnak 1897. évig számvevőileg megvizsgált s állandó választmány utján bemutatott számadásait tudomásul veszi.

Az egyes tisztviselőknek adott fizetéselő-

— Nem marad rajtam már — látja?! még tíz forintot reákinált.

— Hát uram, nem kínál többet? kérdé a falka tulajdonosa.

— Nem; hadd legyen azé!

Midőn aztán a falkát Havlicsek szállásába hajtották, az árát a kereskedő zsebre-vágva a gyorsvonattal elutazott — a megjelent állatorvos az egész falkán a sertésvészttel konstatalta.

Hat darab maradt, a többi elhullott. Akkor először ütötte meg a szél Havlicseket. János üzlete napról-napra jobban ment; most már nemcsak, hogy sertés-hust, hanem marha-hust is árult, még pedig mind a három székjében. Hogy vegye elejét e borzasztó konkurencianak, ez forgott az öreg cseh hentes fejében. Végre rájött; hiszen van neki derék uriformájú fia, vegye el Irmát,

Ugy-ugy, — az jó lesz; mindjárt vége is lesz az ellenségeskedésnek.

Hát egyszer csak beállit Havlicsek Henrik a külvárosi székbe, a melyekben Irma vágott. Szegény fiu elmondta öltöve-hatolva, hogy mi járathat van. Pompás látvány lehetett, mert mindkettő ki sém jött a pirulásból.

— Tudja Havlicsek ur, az első dolog nézetem szerint az, hogy az Ön édes uratyja, a körben is, meg papa előtt is megköveti

legek visszafizetését elrendeli, s eszközésével 1898. évi ápril havi rendes közgyűlésen teendő jelentéstétel kötelezettsége mellett a vármegye alispánját megbizzza.

A nyomtatványtárnak a jövőre nézve nyomtatványalap címén fenntartásához hozzájárul olyképp, hogy ennek jövedelmei a rendes évi költségelőirányzatba fedezetül felvétessenek s a kiadások az évi zárszámadásban elszámoltassanak.

Végre ezt a határozatot a vonatkozó iratok és számadások kapcsán a m. kir. belügyi miniszterhez felügyeleti jog gyakorlása végett felterjeszteni rendeli.

Adókezelés a vármegyében.

A pécsi m. kir. pénzügyigazgatóság vezetője Baranyavármegye közigazgatási bizottságának mai ülésében terjesztette elő az adóügykezelés megvizsgálásáról szóló jelentését, mely szerint a pénztár a megvizsgált összes községekben rendben volt és hűtlen kezelés nem észleltetett, csak egy községben nem volt meg a 364 frt 96 krt kitevő pénztári maradvány, de ezt a községi bíró egy nevére kiállított 450 ftos takaréktári betétkönyvvel fedezte.

A pénztári naplókban azonban több helyen az összes bevételek és kiadások nem voltak bevezetve s a kiadási tételek is legtöbb helyen nem voltak okmányilag igazolva, mit a pénzügyigazgató annak tulajdonit, hogy az előjáróság működése nem lesz kellőképen ellenőrizve.

A községi pótdadó főkönyvek több helyen nincsenek lezárva, mi szintén arra vezethető vissza, hogy a községi pótdadó főkönyvek a közigazgatási hatóságok által megvizsgálva nem lesznek, mit igazolni látszik az a körülmény, hogy a felülvizsgálati záradékkal ellátva nincsenek s ez aztán lehetővé tette azt, hogy egyes jegyzőségekben a pótdadóhátralék nagyon felszaporodott. Így a községek a folyó kiadásokat fedezni, tehát a községet mint erkölcsi tetsületet terhelő kincstári tartozásokat idején kifizetni nem képesek, a miből a községekre olyan késedelmi kamatok hárulnak, a melyekre az előirányzatban fedezet nincsen.

Több községben a felek részéről az a panasz merült fel, hogy a körjegyzők a törölt kir. adók után a megfelelő községi pótdadókat nem törlik. Ennek megszüntetésére felhívja a pénzügyigazgató az intézők figyelmét, mert ott, hol a kir. adó bármely okból töröltetik, kell hogy az illető félnek a községi pót és megyei

azért, amit egyszer tavaly mondott, csak aztán mondhatok ám határozott választ. Mert bizony képzelheti, hogy édes apa nem felejtette el azt a sértést?! És tényleg, az öreg fífikus nagy garral odanyilatkozott a körben, hogy milyen derék jóra való becsületes ember az öreg Hólyagos, meg a fia is, sőt az egész család — úgy hogy a kórtagok ámulva néztek egymásra.

Hát még mikor másnap személyesen látták az öreg Havlicseket a külvárosi székbe belépni, melyben Bálint mester vágott. Megkövette tényleg Hólyagos Bálintot a gögös cseh.

Mikor ezt szépen nyelbe ütötte akkor azzal jött haza a fia, a szegény Henrik, hogy Irma azt válaszolta, miszerint ő, mint magyar leány, holmi jöttment cseh legényhez nem megy.

Akkor aztán megütötte Havlicseket a szél a másik oldalán is. Nem halt bele, csak nem tudott járni sem beszélni. De midőn János az öreg cseh leányát a szép, jóerkölcsű szőke Magdát oltárhoz vezette, akkor nem ütötte vissza a guta ugyan — de megelégedetten rőfögött.

Irma pedig, János volt kassai mesterének fiához ment nőül. Nagyon boldogok, dacára, hogy kilencedik élő gyermekük született most a nyáron.

Tihanyi Károly.

utadó is hivatalból töröltessék, nehogy a feleknek őket jogosan megillető kedvezményeket még külön költséggel kelljen kérelmezni.

A kir. adókezelésnél a legtöbb panasz a földadó körül merült fel, de ez leginkább az adózó közönség indolenciájából származott, a mennyiben a birtokváltozásokat kellő időben be nem jelentik s csak akkor zudulnak fel, a mikor az adó követeltetik.

Fokozza ezt a bajt az is, hogy a telekkönyvi hatóságok a birtokváltozásokra vonatkozó végzéseket nem a körjegyzőknek, hanem a községi előjáróságoknak küldik, ezek pedig nem szolgáltatják át a jegyzőknek. Intézkedett tehát a pénzügyigazgató, hogy az ilyen átírási végzések ezután körjegyzőknek küldessenek, kiknek kötelességük a birtokváltozásokat 8 nap alatt a birtokivekben keresztül vezetni.

Igen sok panasz merült fel még a tőkekamat adó kivételére ellen, de a pénzügyigazgató szerint ezen csak akkor lehet segíteni, ha a telekkönyvi hatóságok a hivatalból törölt tételeknél közlik, hogy az egyes adózók javára mennyi tőke s hány %-kal volt bekebelezve. Egyéb törlési engedély vagy nyilatkozat alapján törölt tételeknél a tőkekamat adó hivatalból lesz leírva.

A hadmentességi díj kivételére körül is vannak panaszok, de ezek is mellőzhető lennének, ha az adókötelesek vallomásaikban megjelölnék, hogy birtokuk közös-e nejükkel vagy sem, a mi a kivételnél lényeges különbséget okoz.

Az adókezelés az erre hivatott közegek által, egyes kisebb mulasztásoktól eltekintve, helyesen történik. Az észlelt rendtelenségek megszüntetése iránt a pénzügyigazgató intézkedett s reményli, hogy ezentul sem a kincstár jogos igényei csorbát szenvedni, sem az adózók oly kincstári követelésekkel terheltetni nem fognak, melyek a kincstárt meg nem illetik. E célból a pénzügyi közegek utasítva lettek, hogy körutazásaik alkalmával a hibás vagy téves kivételek helyesbítése iránt akkor is intézkedjenek, ha fél panaszt nem is emel.

Állami végrehajtót a pénzügyigazgató csak a helyesfai, löcsi és egerághi jegyzőségekbe küldött, mert a többi jegyzőségekben az adóbehajtás körül mindenütt elég kedvező eredmény lett elérve, mit a pénzügyigazgató egyrészt az adózó közönségben erősen kifejtett kötelességérzetnek, másrészt azonban a megye jegyzői kara által tanusított buzgalomnak tulajdonit, a melyért teljes elismerését is fejezi ki.

Hirek.

Pécs, 1897. október 12.

Mustról s egyebekről.

Mi volna ez idő szerint a malaclopó köpenyegeken kívül szezonserűbb, mint a must?! Ennek igazságát el nem vitatja tőlem még a legmegátalkodottabb borkóstoló bizottsági tag sem.

Mert hát a malaclopó-köpenyegeken kívül ez most a legközkeresettebb cikk, ezt hirdetik nyílttérben az újságlapok hasábjain a bortermeleők, erre ábitozik a marónival megtöltött gyomor.

Fájdalom, a szüretelést, hogy stilszerűleg beszéljek, a legtöbb vonalon már befejezték. A szüret eredményét sajnosan fogjuk tapasztalni, mikor a bor literjét két, három vagy négy krájcárjával drágábban fizetjük.

De hát nem e gyászestéről akarok beszélni, hanem a mustról. A tekintetes törvényhatósági bizottság zöld asztalára legközelebb a következő két s reményen felül megokolt indítványt fogom letenni:

Tekintetes Közgyűlés!

Alulírott a város hü fia lévén, a város érdekeit mindenkoron a szivemen viselem. Testem egyéb részein külörben a Király-utcában lakó szabóiparos ur által készített

öltönydarabokat viselek. Ez azonban nem tartozik annyira a dologra, tekintetes Közgyűlés; jobban ide tartozik az, amit itt alább leírni hajlandó vagyok:

Mint már kinyilatkoztattam, én a város hű fia, a hervasztó őszi szezon nyomása alatt indítványozom még a következőket:

Tekintve, hogy a mustnak édesapja a fiatal bor és öregapja a vén bor, már megadóztattatt, miért tesznek különbséget a borembrióval, a musttal? Méltóztassék megadóztatni ezt is, mert ezzel az üdvös intézkedéssel csak a papiripar emelkedését segíti elő a tekintetes Közgyűlés.

A másik indítványomnak már nagyobb feneke van, ez egészen más téren mozog.

Tetszik tudni, tekintetes Közgyűlés, hogy az izraeliták bözbejött hosszunapja miatt az idén október hó 7-ikén vonultak be az ujonc katonák.

Tetszik talán tudni azt is, bár ezt én sem tudom bizonyosan, hogy háziezredünkhöz ez alkalommal hét vagy nyolc-száz ujonc vonult be.

Most már azt véve, hogy hét vagy nyolc-száz emberrel emelkedvén a stand, e hét vagy nyolc-száz emberre a számnak megfelelően ugyanannyi szakácsné is számít, tisztelettel indítványozom:

»ne méltóztassék a szakácsnékra is adót vetni, mert akkor lehetséges, abba a fura helyzetbe jutnánk, hogy rövid idő alatt szakácsné és katonaság nélkül maradna a város.«

Figura.

Napirend 1897. október 13-án.

Naptár: szerda, október 13. — Róm. kath.: Kálmán. — Prot.: Kálmán. — Görög-kelet. (okt. 1.) B. A. véd. — Zsidó: Tischri 17. — Nap két 6 óra 1 perckor; nyugszik 4 óra 58 perckor. — Hold két 5 óra 45 perckor este; nyugszik 9 óra 4 perckor délelőtt.

Időjárás: hőmérséklet 3 Celsius fok meleg; légnyomás 754. — Kilátás: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint száraz idő és hőemelkedés várható.

Színház: »Brankovits György«, dráma.

— **(Baranyamegye közigazgatási bizottsága)** ma délelőtt 9 órakor tartotta rendes havi ülését *Fehérváry* Imre b. főispán elnökle alatt. Jelen voltak Simonfay János, Országh Lajos, id. és ifj. Jeszenszky Ferenc, Jagics József, Szily Pongrác, Német Lipót, Stajevits János, Kószits Szilárd, Trixler Károly, Dragonescu Döme, Salamon József, Nagy Géza dr., Kovácsy Kálmán, Nagy Jenő, Jeszenszky Lajos, Kószits Kamill bizottsági tagok, valamint a referens aljegyzők. Az egyes szakelőadók jelentései észrevétel nélkül tudomásul vétettek, 64 drb. kivételes nőszülési engedélyért való kérvény pártolólággal terjesztetik föl a honvédelmi miniszterhez, valami 30 drb. adófelszólamlás elutasított, nagyobb vita csupán a siklósi főszolgabíró ismeretes ügyénél fejlődött ki, aki még a múlt évben kötelezte a délnémet gőzhajóstársaság egyik hajóskapitányát, hogy a palkonyaiaknak szállítás végett reája bizott faküldeményét szolgáltatassa ki, jöllehet az atyfiak nem fizették ki a szállítási díjat. A dologból azóta tengeri kigyó lett. A hajós társaság egy 900 frtos kártérítési pört akasztott a főszolgabíró nyakába és azonkívül a fegyelmi eljárás megindítását kérte a belügyminisztertől, aki az összes ügyiratokat végleges döntés végett áttette a közigazg. bizottsághoz. Itt dacára, hogy kiviláglott a vizsgálat megejtésére kiküldött Országh Lajos bizottsági tag jelentéséből, hogy a szolgabíró két csendőr kíséretében elrendelte, hogy a fát ki kell adni, s másnap a községbeliek tényleg ki is rakták, a bizottság többsége arra

az álláspontra helyezkedett, hogy mivel a főszolgabíró nem személyesen rakta ki a fát, csupán rendelete hivatali sulyának tekintélye alatt hajtódot végre, amely sérelmesnek vélt rendelet ellen elvégre is a délnémet társaság jogorvoslattal élhetett volna: a fegyelmire nincs ok, elég baj lesz az a főszolgabírónak, ha a bíróság a nyakába varrja a 900 frtos kártérítést illetéktelen beavatkozása következtében. Több apróbb ügy elintézése után megállapodtak, hogy a jövő ülés november 9-én d. e. 9 órakor fog megtartatni. A villányi, vémenői és bozsoki segédjegyzői állások létesítése iránti kérelmek elutasítottak; az egerághi segédjegyző kérelme, aki az államkincstár terhére évi 400 frt fizetést élvez s most lakbért is kér, szintén elutasított, csupán a garéiak kérelmét tartja teljesítendőnek a bizottság, akik szintén kérnek egy segédjegyzői állást, de a fizetés felét ők fizetik. Ezt aztán pártolólággal terjesztik föl a belügyminiszterhez. Ezzel az ülés délelőtti fél 12-kor véget ért.

— **(Helfy Ignácrol.)** Lapunk távirati rovatában tegnap hirt adtunk már Helfy Ignác haláláról. Most itt közöljük rövid vonásokban életrajzát az elhunyt, kinek halálával egygyel ismét kevesebb a nagy idők tanuinak, az önzetlen hazafiaknak amugy is csekély száma. Helfy Ignác 1830-ban született Szamosujvárt, Erdélyben. Iskoláit Nagy-Károlyban és Pápán végezte. Bölcsészeti tanulmányait a budapesti és bécsi egyetemen kezdte meg s a páduai egyetemen végezte be. 1848-ban részt vett az ifjuság március 15-iki tüntetésében; szolgált a bácskai magyar hadseregben s a szenttamási sáncok alól elszólítva Kossuth irodájában alkalmaztatott. Hivatalos teendői mellett ez időben hirlapírással is foglalkozott s e miatt a szabadságharc lezajlása után a kolozsvári katonai törvényszék elé állítottatott s Pestre, Bécsbe, majd Páduába internáltatott, hol tanulmányait befejezván, Mantuában az irodalom, majd a bölcsészet tanára lett, ott nyomdát és politikai lapot alapított. 1859-ben Turinban telepedett meg, mint több francia lap levelezője, míg »L'allianza« című lapja, melybe Kossuth és Klapka is irtak, a magyar emigrációnak hivatalos organuma volt. 1867-ben a kiegyezés hírének hallatára »A magyar magyar« c. folyóiratot alapított, mely nagy mennyiségben csempésztetett az országba. 1869-ben Kossuth Lajos ajánlatára (Kossuth Ferenc helyett) a szentlőrinci kerület képviselővé választotta. A párt reábizta lapjának, a »Magyar Ujság«-nak szerkesztését. 1878-ban Debrecen második kerületében, 1881-ben a szt.-gotthardi kerületben választott meg, de 1884-ben az utóbbi kerületben kisebbségben maradt s csak később jutott be a házba a székely-udvarhelyi kerület mandátumával. Az 1887-iki választásoknál úgy a szt.-gotthardi, mint a szegvári kerületben választották meg; Helfy az utóbbi kerület mandátumát fogadta el. 1892-ben ismét a szegvári kerületben lett képviselő s itt választották meg a tavalyi képviselőválasztáskor is.

— **(Farkas Sándorék itthon.)**

Farkas Sándor zenekarával megérkezett Párisból, hol az egész nyáron át mindenütt a legnagyobb sikerrel működött. A messze idegenből hazatért zenészek holnap (szerdán)

este tartják első hangversenyüket az Otthon-kávéházban.

— **(Névmagyarosítás.)** Kaufmann Nándor, pécsi illetőségű, szombathelyi lakos, vezetéknevét belügyminiszteri engedéllyel Kenedire magyarosította.

— **(Vásárengedélyek.)** A kereskedelemügyi miniszter megengedte, hogy a Baranya vármegye területéhez tartozó Villány községben az eddigieken kívül még évenként július hó 5-ét és szeptember hó 1-ét magában foglaló hét hétfőjén országos kirakó és állatvásár tartassék és a Somogy vármegye területéhez tartozó Saárd községben az eddig szombati napon tartatni szokott hetivásár ezentul állandóan hétfőn tartassék meg.

— **(Adakozások.)** Közeledünk a tél felé s megkezdődtek már az adakozások a jótékony nőegylet által fenntartott népkönyhára is. Neuschloss Ödön és Marcel a pécsi hadapródiskola építévállalkozói száz frtot, özv. Monostori Erreth Antalné tíz frtot küldtek e nemes célra. Midőn a nőegylet választmánya a nemes szívű adakozóknak köszönetét fejezi ki, egyszersmind felkéri a nagy közönséget, hogy kegyes adományokkal segítse ezen emberbaráti intézményt.

— **(Himen.)** Krausze Gyula, uradalmi mérnök Főherceglakon, eljegyezte Kineth Margitot, Kineth Adolf, uradalmi számtanácsos leányát Dárdáról.

— **(Közdok Baranyában.)** A pénzügyigazgató jelentése szerint a vármegye területén a lefolyt szept. hóban egyenes adók címén befolyt 162.424 frt és 42 kr; f. évi jan. 1-től szept. végéig befolyt összesen 1.066.834 frt 55 kr. A folyó évi előírás összesen 1.445.568 frtot tesz ki, míg a múlt évi hátralék 408.732 frt 62 kr, ha ehhez hozzászámítjuk a IV. részletet is, ami 419.120 frtot tesz, úgy a f. évben még 827.851 frtnak kellene befolyjni. A többi kincstári jövedékek, mint fogyasztási adók, bélyeg, só és dohányjövődék valamennyien visszaesést mutatnak a múlt évi eredményekhez képest.

— **(Tulzsufolt iskola.)** A megyei tisztí főorvos jelentette a közigazgatási bizottságnak, hogy Duna-Szekcsőn az ottani iskola 4 szűkes tantermében 521 gyermek van összeszúfolva, de mivel ez idő szerint csak 3 tanító lévén, két osztály egyesített, tehát a tulzsufolás most már türhetetlen, miért is sürgős intézkedést kér. Az illetékes főszolgabíró, ahol az ügy már egy esztendeje hever, fel fog szólíttatni, hogy csináljon már végre valamit ebben a tekintetben s erre vonatkozó jelentését a jövő ülés elibe terjeszsze.

— **(Aidinger postája.)** A nagykozáriak és a püspökbogádiak községükben felállítandó postahivatalt kérnek. Ámbár a megkérdezett pécsi postaigazgatóság egyik helyre sem javasolja a postahivatal létesítését, mint hogy a forgalom mindkét helyen oly csekély, hogy a postakincstár csak reáfizet, a közigazgatási bizottság már csak azért is, hogy véget vessen annak az anomáliának, hogy éppen a postaösszeköttetések miatt a püspökbogádi körjegyzőség Pécsen tartja székhelyét, ajánlani fogja a kereskedelmi miniszternek, hogy Nagy-Kozáron jövő évi január elsejével postahivatal állíttassék föl, melynek kézbesítési körzetébe Püspök-Bogád, Romonya és Magyar-Soros községek tartoznának.

— **(Hivatalos hajtóvadászat.)**

A mohácsiak panaszt emeltek a közigazgatási bizottság előtt, hogy a főhercegi uradalom szarvasai és vaddisznói tömérdek kárt okoznak földjeiken, melyet csak a folyó évben hozzávetőleg 30.000 frtra lehet becsülni. Minthogy az ebben az irányban az általuk megkeresett főhercegi uradalom arra az álláspontra helyezkedett, hogy ők a vadat nem tenyésztik, tehát löjjék le a mohácsiak a kárt okozó állatokat ott, ahol érik; minthogy azonban a vadászati bérlő ez ellen kézzel-lábbal tiltakozik, sőt a törvényre támaszkodva érzékenyen megbüntetteti azokat, akik netalán saját területükön egy-egy szarvast lelőnek: kéri a hivatalos hajtóvadászat elrendelését, minthogy más védekezési mód nem áll hatalmukban. A bizottság azt határozta, hogy előbb megkérdezi az illetékes főbíró, vajjon igazak-e eme rémséges kártételekről szóló panaszok s majd csak akkor fog érdemileg intézkedni. Nézetünk szerint leghelyesebben cselekednék Mohács nagyközség, ha jövőben nem adná bérlő vadászterületét, hanem fölszabadítaná a lakosságot, hogy a nekik kárt okozó szarvasokból és vaddisznókból pecsenyét csináljanak.

— **(Magas életkorú emberek.)**

Kaposvárott a napokban halt meg Csorbics József, a város legöregebb polgára, a ki 1803-ban született, tehát 94 évet élt. Huszonnégyéves korában házasodott meg először s egész életében munkás, dolgos ember volt, csak pár év óta hanyatlott az ereje úgy, hogy nem járhatott ki a házából. A magas életkorra

csak egy ember közelítette meg a városban, a még most is élő Kuhl Tamás asztalos, a ki már szintén felül van a kilencven éven.

— **(Lesülyedt vasuti töltés.)** A szegzárd-báttaszéki új vasuti vonal töltése, melyet augusztusban adtak át a forgalomnak, tegnapelőtt lesülyedt és a mozdony, valamint a szerkocsi is kisiklott. Hogy nagyobb baj nem történt, az csak annak köszönhető, hogy a vonat rendkívül lassan és óvatosan haladt. A közlekedést azonnal beszüntették bizonytalan időre és munkásokat rendeltek ki a töltés helyreállítására. Ez a vasut egyébként még sok bajt fog okozni, mivel ingoványos talajra épült Szegzárdtól egészen Báttaszékig az úgynevezett Sárközön végig.

— **(Egy utca panasa.)** Ily címen közöltük nemrég a szőlő-utca lakóinak panaszát, kik utcájuk járhatatlan voltára hívták fel a hatóság figyelmét. Ugy látszik azonban, hogy pusztába kiáltó szó volt ez a panasz, mert a szőlő-utcán és a szőlőközben ma is a legelhagyatottabb állapotban van az ut. Az utca lakói már deputációban is jártak azóta az illetékes köröknél, de ott azt a választ nyerték, hogy az utca javítására nincs pénz. Pedig rajtuk mégis behajtják az utadót, ha nyaktöréssel jár is majd a télen a szőlő-utcai és a szőlőközben való járás! Végre is az adózó polgárok érdekét is figyelembe kell venni a torony alatt s ezért ismét helyet adunk ime a szőlő-utcaiak panaszának s ezt mindaddig megteszszük, míg felszólalásunknak nem lesz foganatja. Hadd álljon legalább megírva,

hogy milyen gyöngyölete van nálunk az adózó polgárság nagyrészenek!

— **(Kutyák zár alatt.)** A nemrégiben előfordult veszett kutya harapási esetek folytán a rendőrfőkapitány ma a következő hirdetményt teszi közzé: »Ezennel közhírré teszem, hogy Pécs város területén, rövid időn belül a hatósági állatorvos két eben a vesztség kétségtelen tünettel állapította meg. Tekintve azt, hogy ezen ebek kóborlásukban más ebet vagy macskát is megmarhattak, felhívom a n. é. közönséget, hogy mindenki saját és családjá, valamint a közönség érdekében macskáját vagy ebét otthon a legszigorubb megfigyelés alatt tartani s azokon előfordulható legcsekélyebb változást vagy betegséget szigorú pénzbüntetés terhe mellett a rendőrkapitányi hivatalnak azonnal tudomására hozni kötelességének ismerje. Egyben az 1888. VII. t. c. végrehajtása tárgyában kibocsátott 40000/888. sz. m. földmiv. minisztr. rendelet 188. §-a alapján elrendelem, hogy a város területén valamennyi eb 40 napig megkötve tartassék, vagy pedig harapás ellen biztos szájkosárral ellátva pórázon vezetessék. Egyben az ebtartási szabályrendelet alapján értesitem a n. é. közönséget, hogy vendéglőbe, korecsmái vagy kávéházi helyiségbe, templomba ebet még szájkosárral ellátva és zsinegen vezetve sem szabad vinni. A vendéglős pedig tartozik a kutyával belépő vendéget ezen rendeletre figyelmeztetni, s ha ennek dacára a kutya el nem vezetetik, az ellenszegülőt a rendőrkapitányi hivatalnak feljelenteni. Ezen

Madame Christine felsőbb leányiskolája egyike volt azoknak, melyek a legjobb hirnek örvendettek azon a vidéken. Az épület a csöndes elővároskában volt.

A fiatal hölgyek, akik ebben az intézetben nyerték végső kiképzetésüket, a legelőkelőbb családok gyermekei voltak.

Szomorú hangulat vett erőt a kis Madgen, mikor Meadows Georg kíséretében belépett az intézet folyosójára. Minden lépéssel, amelyet a cél felé tettek, mintha ifjú szívének a temetője felé közeledett volna, amely végtelen hosszú ideig lesz az ő otthona.

Nagyon emlékezetes volt az a nap, amelyen a kis Madge a leánynevelő intézetbe érkezett. A csinos, fiatal lányok, a tanuló társai, bámulva vették körül, mikor madame Christine a tanterembe vezette.

Ezt még megbocsájtotta volna nekik, de az már fölháborító volt, hogy a jó öreg Georg bácsiját kinevették, s kendőiket maguk elé tartva vihogtak, mikor az egyszerűen öltözött, és kissé félszeg falusi ember a teremben megjelent.

Megölelte az egyszerű öreget, s a zokogástól fuldokolva bucsuzott el tőle.

Mikor a bácsija eltávozott, elfoglalta a helyét a padban. Lehajtotta a fejcskáját, s azon iparkodott, hogy a könyeit visszafojtsa, melyek ujólag a szemébe szöktek.

A tíz pernyi szünet alatt is ott maradt Madge a helyén. Mit nem adott volna most azért, hacsak a Duncan hangját hallhatta volna.

Most már kezdte érteni, hogy a szerelem mily erős a szívében, s mennyire megszerette a férjét.

Még akkor is végtelenül boldognak érezte volna

Georg aggodalmasan tekintett körül, mikor a zsufolásig megtelt vasuti kocsiba szálltak. Ha az átszálló állomáson lekésnének a másik vonatról, az nem volna jó. Ez esetben egyedül kellene tovább utaznod, mert nekem még ma este a fővárosban kell lennem, hogy onnan igen fontos üzleti ügyekben tovább utazzam.

— Nos az se volna baj. Remélem, nem lenne valami különös, ha egyedül folytatnám is az utat — felelte Madge, előre is örvendezve annak, hogy az óhajtott szabadságát visszanyeri.

— De nem — folytatá Georg — azon veszélynek nem tehetlek ki. Te egész életedben sem távoztál még el szülőföldedről, s nem is sejtéd, hogy az olyan csinos képű leányt, mint amilyen te is vagy, mennyi veszély környékezi egy idegen, nagy városban. Ne hidd, hogy ott is úgy tudnak mindent az emberek, mint faluhelyen; száz embert is megkérdezhetnél, hogy hol van madame Christine intézete, anélkül, hogy valaki tudná. Nem, nem, te sohasem találnád meg az intézetet az öreg Georg bátyád nélkül.

Madge szép reményei tehát ismét meghiúsultak. Már pedig úgy számított, hogy amint egyedül marad, azonnal táviratozhat Duncannak, aki rögtön érte jönne és akkor nem kellene beiratkozni az iskolába, amely elválasztja az ifjú asszonykát a pár napos férjétől, akit egyre jobban megszeretett.

— Elküldbettelek volna a nevelő intézetbe mr. Dalrymple felügyelete alatt is — folytatta Georg — mert úgy hallottam tegnap a kastélyban, hogy elutazik, de akkor mért nem kaptam meg madame Christine levelét.

rendelet ellen vétők az 1879. évi XL. t. c. 102. és 103. §§-ai alapján 300 illetve 100 frtig terjedő pénzbírsággal, nem fizetés esetén megfelelő elzárással sújtatnak. Kelt Pécsen, 1897. okt. hó 10-én. Vaszary Gyula rendőrfőkapitány.

— **(A vértanuk emlékezete.)** A pécsi főreáliskola önképzőköre, a magyar szabadságnak 1849. október 6-án Aradnál elhullott 13 vértanujának emlékezetére f. hó 10-én gyászgyűlést tartott, a következő tárgysorozattal: Elnöki megnyitó beszéd: tartotta *Krausz Lajos VIII. o. t.* »Október 6-án«, Ilyés Bálinttól, szavalta: *Fischer Sándor VIII. o. t.* »A magyar szabadságharc előzményei«, irta és előadta: *Imre Jenő VIII. o. t.* »Az aradi vértanuk«, Palágyi Lajostól, szavalta: *Landgraf József VI. o. t.* »Az 1849. október 6-iki események«, irta és fölolvasta: *Kohn Márkus VIII. o. t.*

— **(Elfogott sikkasztó.)** *Rambuszek József*, siklósi napszámost, megbízták *Borovics Mór* és ifjú *Weisz Mór*, siklósi lakosok, hogy 32 forintot szedjen be részükre üzletfeleiktől. A pénzt Rambuszek be is szedte, de a helyett, hogy átadta volna nekik, bejött Pécsre és itt elverte az utolsó garasig. A károsok feljelentésére megindított nyomozás folytán Pécsen elfogták a sikkasztót s átadták a bíróságnak.

— **(A telefon ellenségei.)** *Grosz Antal*, üszöghi nagybirtokosnak, egerághi és málompusztai bérletét telefon köti össze. A telefonnak azonban még mindig megvannak

az ellenségei a föld népe között, a kik ördögös jószágnak nézik és ha tehetik, lerombolják. Így tett vagy öt egerághi suhanc is a napokban, jó darabon leszakgatván a telefon-drótot. Tettük azonban kitudódott s most idegen ingóvagyon megrongálása miatt vonja őket kérdőre a bíróság.

— **(Sikkasztó katonaszökevény.)** *Ambrózi Elemér*, 52-ik gyalogezredbeli katona, a ki a katonakórházhoz mint ápoló volt besorozva, a rábizott 65 forint elsikkasztása után megszökött. Most a katonai és a rendőri hatóság is körözi.

— **(Megdézsmált cséplőgép.)** *Jankovits József*, somogy megyei öreglaci földbirtokosnak, a mohácsi szigeten használatban volt egy cséplőgépe. Most, mikor a cséplőgépet haza akarták szállítani, akkor látták, hogy a gép egyes alkatrészeit ellopták s vagy 100 frt kárt okoztak rajta. Hogy ki volt a tolvaj, még nem tudják.

— **(A váróterem tolvaja.)** *Erős György*, oszrói és *Schlott Mari*, pécsi lakosok, a szentlőrinci állomáson a vonatra várva, bevonultak a harmadosztályú váróterembe és ott az unalmas éjjeli csendben elaludtak. Álmukból aztán arra ébredtek fel, hogy valaki jár a teremben és pakjaikat kutatja. Lármát csaptak, de a tolvaj hamar megugrott s nem foghatták el. Az az eredménye azonban meglett a két utas felébredésének, hogy nem tudott ellopni semmit sem tőlük a váróterem tolvaja, akit most nyomoznak.

— **(A gyújtogató.)** *Bakó András*, szebényi lakosnak, kigyuladt a mezőn a szalmakazla, melytől a nagy szélben sorra tüzet fogott egy csomó kazal s megkárosodtak *Kis Dávid*, *Vő Mihály*, *Kis Márton*, *Bakó Máttyás*, *Breier István*, *Walter Henrik* és a *Bózsér* testvérek. A tűz keletkezési okának kipuhatólása végett megindított nyomozás arra az eredményre vezetett, hogy *Bakó Károlyt* fogták gyanuba a tűz okozása miatt, a kit a *Bakó András* szalmakazlától a tűz kiütésekor elszaladni láttak. A gyújtogatás gyanujába esett ember megszökött a községből. Most keresik.

— **(Kaposvár költségvetése.)** Kaposvár rend. tan. város 1898. évre előterjesztett költségvetése szerint kiadások: Tisztviselők fizetésére 15,650 frt, iskolák és óvodákra 17,141 frt 50 kr., rendőrök fizetésére és ruházatára 10,274 frt 63 kr., irodai szükségletre és adókra 2887 frt 67 kr., kamatfizetés, kölcsöntörlesztés, építés, tűzkár elleni biztosításra 9256 frt és 30 kr., utcai világításra 6000 frt, tűzoltósági célokra 3000 frt, egyházak fentartására 3964 frt 68 kr., végrehajtásokra 2280 frt, napidíjasok, jótékonycélok és toloncköltségek 3167 frt, állami és megyei utak fentartására mezőrendőrségi kiadásokra 1211 frt 80 kr., iparostanonc-iskola és emléktárgy megszerzésére 1000 frt, előre nem láthatókra 2000 frt, összesen 77,733 frt 58 kr. Erre az összes fedezet 19,003 frt 70 kr., mutatkozik hiánylat 58,729 frt 79 kr., a melyet 64% pótdából fedeznek.

Nem vette észre, hogy amíg ő beszélt, egy ur, aki a kocsis másik sarkában ült, láthatólag megrezsent és széles karimájú kalapját még jobban a homlokára huzta, míg az ajakán gunyos mosoly játszadozott.

Az idegen látszólag egészen az ujság olvasásába merült, de valójában figyelmesen fülelt a háta mögött folyó beszédre.

— No ezt a csinos, kis lánykát nem fogom szem elől téveszteni — mondta *Dalrymple Vincent*, mert ő volt az idegen. Nincs az az erő, ami megmenthetné körmeim közül. Elszakítom tőle, akár igaz, akár gonosz uton-módon. Ez lesz az én boszom.

— Madame *Christine* intézete nagyon előkelő — folytatta *Georg* elgondolkozva. A fiatal leányok, kik ott nyelik kiképzetésüket, a legelőkelőbb családok gyermekei. De olyan szép, mint amilyen te vagy, nincs közöttük egy sem.

— Kedves jó öreg bácsikám, te ugyancsak sokat tartasz felőlem — sóhajtotta *Madge*, halás pillantást vetve *Georg* bácsira. Szeretném tudni, akad-e még valaki széles e világon, aki engem annyira szeressen, mint te.

Mig ezt mondta, fehér, meleg arcát odatapasztotta a bácsinak a munkában kissé eldurvult kezéhez.

— Csak a férj volna képes erre — folytatta gyorsan a nagybácsi. De te még sokkal fiatalabb vagy, sem hogy az ilyesmire gondolhassál. Egyelőre csak a könyveidet lapozgasd szorgalmasan, a fiatal embereket pedig hagyjad békén. És most, mikor éppen erről folyt a szóbeszéd, mondani akarok valamit neked, ami már régen

nyomja a szívemet. Nem szeretném, ha egy idegen embert szeretne meg az én kis *Madgem*, akivel a véletlenség összehozza. Sokkal fiatalabb vagy, hogy a szerelmet igaz valóságában fölfoghatnád. Van még elég időd rá. És ha valamikor akad egy férfi, aki feleségül óhajtaná venni az én kis *Madgem*-at, mindent körülményesen akar-nék tudni felőle. Bármint tégy is *Madge*, légy mindig nyílt és igaz. Ne vezessed félre a te öreg bácsidat. Sokszor hallottam már, hogy fiatal iskolás lányok, akiknek szive a romantikus dolgokra hajol, titkos találkákat tartottak csinos fiatal emberekkel. Az ilyesmi nagyon sokszor szöketéssel végződött. De jegyezd meg jól: az ilyesmiből nem fakadt még sohasem az igazi boldogság. Az első félrelépés után következik a többi. Ugy-e kis *Madgem*, jól a szivedbe fogod vésni eme szavaimat, s mindig azt mondogatod majd magadban: a bácsi tudja jól, mi lesz a legjobb számomra. Mondd hát, hogy mindig ezt fogod mondani a kísértés perceiben?

Furcsa igazán, a gyönyörű arcocská elhalványodott, hideg kezecskéi reszkettek az övéiben, tekintetét pedig a földre vetette, mintha nem merne a szemébe tekinteni.

— Igen — sóhajtotta *Madge* — mindig arra fogok gondolni, amit most mondtál nekem.

Hiába volt minden igyekezete, hogy nyugodt maradhasson. Megcsóválta a fejét, mikor így beszélt.

E pillanatban belépett a vonatvezető és harsányan kiáltotta:

— Északi és nyugati vonalakra átszállani!

Meadows Georg sietett, hogy *Madge*-vel átszállhasson idejében a másik vonatra, amelyen az utazásukat folytatták.

— **(Éva leányasszony.)** Knapp Erzsébet, a Nefelejts-csárda lakosa, tegnap jelentést tett a rendőrségnél, hogy nála volt szálláson egy bányatelepi illetőségű leány, a ki egy alkalmas pillanatban öt forintot kicsent a szekrényéből és azzal megszökött. *Trixler* Aladár, ügyeletes rendőrbiztos, azonnal telefonozott ki a bányatelepi kapitánysághoz, hogy nem ismernek-e ott egy »Éva« nevű cselédet, a kinek a másik nevét ugyan a káros nem tudta, de annyit tudott róla mondani, hogy még nincs cselédkönyve s emlegette neki, hogy fog kérni könyvet a kapitányságtól. És a telefonon csakhamar visszaszólt a kapitány, hogy épen most kér egy *Hahn Éva* nevű leány cselédkönyvet a hivatalban. A rendőrbiztos kértére aztán a leányt, a ki vesztérement a cselédkönyvért, nyomban letartóztatták s a mint az este behozták Pécsre, be is vallotta, hogy ő volt a tolvaj s az ellopott öt forintot elő is adta. A ritka gyorsasággal és szerencsével megkerített tolvaj felett most a bíróság fog majd ítélni.

— **(Bomlásnak indul.)** A sátor-táborban folyó hó 21-én árverést tartanak. Egypár legénységi lakást, négy istállót és 3 korecsmai helyiséget árvereznek el. Ugy látszik a sátor-táborban ezekre nincs szükség s a most lassan bomlásnak induló, a városnak sok pénzébe került intézményből, ha így haladnak, majd nem marad meg semmi se!

— **(Leégett jégvermek.)** Frigyes főherceg belyei uradalmához tartozó kopácsi birtokon tűz volt a napokban. Két jégverem gyuladt ki s le is égett, mire oltására siettek volna. Hogy a tűz miből keletkezett, nem tudják. A kár különben igen csekély.

— **(Ellopott tej.)** Özv. *Grubi* Lajosné, megye-utca 3. sz. alatti szatócsholtos, ma levélben jelentette a rendőrségnél, hogy tőle egy tejeskannát, benne 10 liter tejjel, összesen öt forint értékben elloptak. A tejesarnok kihordója az oda vinni szokott két kanna tejet rendszerint korán reggel leszokta tenni a boltajtó mellé s mikor a pékinas a friss süteménnyel felzörgeti a boltosnőt, csak akkor veszi be a tejet is. Már többször figyelmeztették rá, hogy vigyázzon, mert ellopják a tejet s ma reggel be is teljesedett, az egyik kanna tej eltűnt, mire a boltajtót kinyitották csak egy volt ott. Az előrelátható kár hogy megtérül s a tolvaj hogy megkerül, most a rendőrségben bizik a tulajdonosnő, aki pedig ha a figyelmeztetésekre hallgat s a tejes kannaikat nem hagyja kint a bolt előtt őrizetlenül, e károsodást elkerülhette volna.

A szini idény beköszöntével elérkezett szükségletünk is távcsövekben és látcsövekben, melyekből a világ legjobb készítményeit és legteljesebb cikkeit feltűnően nagy választékban vette raktárra *Schönwald Imre* látcső-rész (Pécs Király-utca Hattyuépület.)

Szini, tábori és mérnöki látcsöveken kívül lorgnettek és szemüvegek, csiptetők minden szemre alkalmazva, továbbá pontosan mutató időjelzők, hőmérők és minden nemű látcső-részeti cikkek bocsájtatnak fenti cég által a legjutányosabb árak mellett, vidékre is jól csomagoltan, áruba és vétetnek javításba.

Művészet, irodalom.

○ **Az államtitkár ur.** Az a kis közönség, mely nemcsak kritizál, de jár is színházba, tegnap este is berukkolt, hogy megnézze *Alexander Bisson* kacagató vigjátékát, melyet tavalyról bár eléggé ismer, mégis a régi szereplők régi jó alakítása és az ujaknak fellépése elég vonzóerőt gyakorolt reá most is. Mert a szereposztás nem egészen volt a tavalyi; de nem is lehetett, mikor *Polgár*, a köztársaság jóhírrevel fölött gondosan örködő hivatalszolga és *Boross*, a derék *Bouquet* személyesítője, hiányzottak a színpadról. És hogy helyetteseikkel végezzünk, *Borbély Sándor* (*Bouquet*) egyikét halványabb árnyalatot leszámítva, elég ügyesen oldotta meg feladatát; *Delé* Lajos pedig, szinte tudván, hogy nem bir komikummal hatni, inkább szeretetreméltóan szeleburdi volt, mintsem kitanult hizelgő és álszenteskedő, a hogy *Polgár* felejthetlenné tette a derék *Bunelt*. *Gentil*, a paraszt, szerepe azonban már teljesen elveszett *Láng* kezében. *Somogyi* direktor a címszerepet most is azzal a kitűnő játékkal játszotta meg, melylyel tavaly meghódította már az államtitkár ur számára a közönséget s *Angyal Ilka* most is oly kedves és elragadó volt. *Bognár* a falusi polgármesterből kacagató kabinetalaktot csinált most is. *Benkő* Jolán, *Kovács* Mariska és *Bihari* járultak hozzá a régi jó ensemble kiegészítéséhez s egy kellemesen átmulatott színházi est emlékével távozott a közönség a színházból tíz óra után, mire az összevágó előadásban a meglehetősen hosszú darabot lepörgették. (→)

Törvénytörvények.

§ **A gyilkos büntetése.** Tegnap este 6 órakor hirdette ki a pécsi kir. törvénytörvény *Prodanovits* Sándor előtt az ítéletet. E szerint a vádlottat a bíróság *Sztojakovits* Mitó meggyilkolásában bűnösnek mondta ki és ezért szándékos emberölés miatt tizenkét évi fegyházra ítélte. Az elítélt, úgy védője, *Sey* Ernő dr. ügyvéd, is felebbezett az ítélet ellen, de felebbezett a vádlott terhére a közvádló is.

Közgazdaság.

□ **A gazdasági helyzet a hegyháti járásban.** Kilenc napja szakadatlanul esik az eső. A gazda sem vetni, sem krumpliját és kukoricáját betakarítani nem tudja. Pedig mindkettőre az idén nagyobb szükség van, mint más esztendőekben, a mikor a kenyér magvak sikerültek. Az idén tehát a krumpli és kukorica kenyérpótló táplálék. Ritka kivétel azonban sem a kukorica, sem a krumpli nem sikerült és a mi még künn van, azt is rothasztja az állandó eső. Csak a napokban is az egyik helyi ujság, mely a milliós költségek igazolására is talál folyton elfogadható okot, azt írta, hogy *Baranyamegyében* talán nincs is rossz gazdasági év, mivel alig egypár kisgazda vette igénybe a kormány vetőmag kölcsönét. Könnyű ezeket a dolgokat a szerkesztőségi asztal mellett megírni, különösen mikor az embert az a kényszerűség vezérli, hogy mindent elhallgasson, ami az örökké dicső liberális muszra árnyat vet, de tessék csak tekinteni a falvakba, különösen a hegyháti

járás sárfészkeibe, s akkor fogalmat alkothatunk magunknak arról, hogy mily télnek néz elébe a kisgazda. Megengedjük, hogy kölcsönvetőmagot csak kevés kisgazda vett igénybe, egyszerűen azon okból, mivel a kormány által meghatározott árnál olcsóbban kapja meg a vetni valót, akár a falusi uzorásnál is. Annyi azonban bizonyos, hogy ha jutott is vetőmagra való, ha egyszer leadózott államnak, községnek, papnak, tanítónak stb., akkor eleségre nem igen marad. Táplálkozhatik tehát krumplival, kukoricával és tökkel, mert bizony a disznónak is hiányával van. Vagyis a kenyérhez nem lesz szalonnája, a szalonnához nem lesz kenyere. De azért éljen a liberális kormány. Az uralkodó rendszerből élőködők úgy vallják, hogy a liberális muszert koplalni is dicsőség, ha a koplalás másoknak jut osztályrészül.

□ **Állatjárványok.** Megyénkben legujabban Egerágh, Szászvár, Szilágy és Zók községek sertésállományában uralkodott sertésorbánc, továbbá Baán, Benge, Hercegszöllős, Kassa, Kisfalud, Kiskozár, Málom, Ócsárd, Patacs, Pellérd és Vörösmart községek sertésállományában uralkodott sertésvész megszűnt. Megyénkben az állatjárványok állása a következő: lépfene Magyar-Hertelenden 1 udvarban uralkodik; veszettség Csarnótán, Hidasdon, Lancsukon, Magyar-Bólyban, Nagy-Tótfalun, Szaván 1—1 udvarban fordult elő; takonykór és bőrféreg Baánban 1 udvarban; sertésorbánc Bogdásán 3 udvarban; Hegy-Szt.-Mártonban 17 udvarban, Tengerinben 8 udvarban és Vaiszlón 1 udvarban lépett fel. Végül sertésvész Baksa, Sellye, Becéfa, Bikal, Büküsd, Dárda, Devecser, Egerszeg, Garé, Gyűd, Hosszuhetény, Kéménd, Köblény, Mohács, Pécsvarad, Szent Iván, Somogy, Szőke és Varasd községekben uralkodik. — Somogyvármegyében lépfene 2 községben 3 udvarban; veszettség 2 községben 2 udvarban; sertésvész pedig 75 községben lépett fel. — Tolnavármegyében lépfene 2 község 2 udvarban; veszettség 1 község 1 udvarban; takonykór és bőrféreg 3 község 3 udvarban; juh-himlő 1 község 1 udvarban; sertésorbánc 4 község 6 udvarban és sertésvész 29 községben uralkodik. Végül Pécssett veszettség 1 udvarban és bőrféreg is 1 udvarban lépett fel.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése október 12-én. (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Ülés elején *Bánffy* Dezső b. miniszterelnök benyújtotta a két szakaszból álló törvényjavaslatot a provizoriumról.

Az első szakaszban a kvóta-, vám- és kereskedelmi szerződés, valamint a bankszabadság meghosszabítása foglaltatik 1899. január 1-éig. Ugyanabban a szakaszban kimondatik, hogy a törvény hatályát veszti, ha az osztrák birodalmi tanácsban képviselt országokban ugyanez a törvény idején nem lép életbe alkotmányos uton.

A második szakasz a végrehajtási záradékot foglalja magában.

Egyideűleg letette a miniszterelnök a Ház asztalára jelentését a kvóta-bizottságok üzenetváltásairól s közvetlen tárgyalásaiknak eredménytelen voltáról.

Ezután *Dedovits* György horvát képviselőt megválasztották a Ház jegyzőjévé; valamint a különféle bizottsági tagságokra egy rakás horvát képviselőt, akiket a horvátországi mandátumok lejártán az ekként megüresedett helyek megilletnek.

Bánffy Dezső b. miniszterelnök válaszol Kossuth juliusi interpellációjára elmondja a felév óta köztudomású tényeket. (Derűtség.)

Kossuth Ferenc most nem veheti tudomásul, mert ilyen elévült válaszok nevetségessé tesznek bennünket a külföld előtt.

A többség a választ tudomásul veszi.

Percel Dezső belügyminiszter *Gullner* Gyula interpellációjára válaszolva, vádolja a hivatalvesztett *Ugron* udvarhelymegyei alispánt.

A választ *Gullner* tiltakozása dacára a többség tudomásul veszi.

TÁVIRATOK.

— A hazai ipar érdekében.

(A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Az országos iparegyesületben tegnap népes értekezlet volt a hazai ipar érdekében indítandó mozgalom szervezésének megbeszélése végett. A mozgalom élén *Matlekovics* Sándor áll. Az értekezlet többek hozzájárulása után előkészítő bizottságot választott.

— Pestmegye közgyűlése.

(A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Pestmegye tegnapi évnegyedes közgyűlése *Beniczky* főispán indítványára elhatározta, hogy a tíz szobor felállítását elrendelő legfelsőbb kézirat alkalmából hála feliratot intéz a királyhoz. Október hó 16 án, a mikor félszázados évfordulója lesz *István* főherceg kinevezésének Pestmegye főispánjává, a vármegye diszközgyűlést tart.

— **A német császár magyar akadémikus.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A magyar tudományos akadémiában *Pulszky* Ferenc és *Brassai* Sámuel elhunytával megüresedett tiszteletbeli tagsági helyeket a jövő évi májusi nagygyűlésen betöltik. Mozgalom indult meg már most, hogy az egyik helyre *Vilmos* német császárt válaszszaak meg tiszteletbeli taggá.

— **Orvtámadás Themis csarnokában.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A budapesti VI. kerületi járásbíróság lepesőjén *Müller* Lajos butorkereskedő ellenfele ügyvédét úgy vágta hátulról orozva arcul, hogy annak cilindere legurult a lépcsőkön. *Stockinger* járásbíró maga futott rendőrért, de a segítségül hívott *András* hidegvérrel és nagy bölcsen azt válaszolta, hogy ő a botrányt nem látta. Csak a bíró legerélyesebb parancsára kísérté be az orvtámadót.

— **Rossz vizsga.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Pólában a haditengerészeti önkéntesi vizsga rossz eredménnyel végződött. Husz vizsgázó visszalépett s csak három tette le a tengerész-hadapródi vizsgát.

— Megfagyott professzor.

(A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) *Stoerber*, orosz professzor, az *Ararát*-hegy megmászása közben megfagyott.

— **A bukott kormányzó boszuja.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.)

Weyler tábornok, a visszahívott kubai kormányzó, hogy boszut álljon visszahívásáért, úgy tett, mint *Haynau*, mikor megbukott: majdnem az összes száműzött kubaiaknak kegyelmet adott.

— **Királyi vadászatok.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) *Lipót*, bajor herceg, királyunk társaságában, holnapután *Gödöllőn* megkezdí a vadászatokat.

— **A Reichsrathból.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Bécsben az osztrák képviselőházban *Badeni* szintén benyújtotta a provizorium-javaslatot. Azután a kartell-törvényt, mely a kartelleket állami felügyelet alá helyezi. Napirend előtt

Boheim kívánja, hogy felolvastassék az a 128 kérvény az osztrák községektől, melyek a nyelvrendeletek ellen érkeztek be. (Nagy zaj.) Az indítványt leszavazták.

— **A rend Krétában.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A porta követi útján fölszólítja a hatalmakat, hogy *Kréta* szigetén mindenki lefegyvereztessék s egy keresztény vallású török alattvaló kormányzóvá kineveztessék.

Laptulajdonos Felelősszerkesztő
SAUTTER GUSZTAV **PLEININGER FERENC**
TAIZS JÓZSEF
 kiadó.

I. magyar királyi szabadalmazott

OSZTÁLY SORSJÁTÉK

A magyar kir. osztálysorsjáték
50.000 ny e r e m é n y é n e k
J E G Y Z É K E.

A legnagyobb ny e r e m é n y a j á t é k t e r v 9. §. szerint

1.000.000 korona.
Egy millió

A ny e r e m é n y e k k ü l ö n l e g e s b e o s z t á s a a következők:

Nyeremények	Korona
1 à	600,000
1 „	400,000
1 „	200,000
2 „	100,000
1 „	90,000
1 „	80,000
1 „	70,000
2 „	60,000
1 „	40,000
5 „	30,000
1 „	25,000
7 „	20,000
3 „	15,000
31 „	10,000
67 „	5,000
3 „	3,000
432 „	2,000
763 „	1,000
1238 „	500
90 „	300
31700 „	200
3900 „	170
4900 „	130
50 „	100
3900 „	80
2900 „	40

50000 ny e r e m . 13.160.000 kor.
 és jutal. összegben, mely 6 osztályban soroltatik ki.

Az 1897. évi február hó 27-iki törvény szerint a kis lutri megszűnik és ezen osztálysorsjáték által pótolatik. Németországban ezen nemű sorsjátékok már 100 év óta fennállanak és az illető sorsjegyek eladattak. Nálunk Magyarországon is emelkedik iránta az érdeklődés, mert a sorsjegyek legnagyobb része biztos kezekben van. Nemsokára ilyenek csak ráfizetéssel lesznek kaphatók. Azért ajánljuk, hogy a vétellel ne késsünk.

A magyar osztálysorsjáték áll:

100.000 és **50.000**
 eredeti sors- és pénznye-
 jegyből ményből.

A ny e r é s i e s é l y e k o l y e l ő n y ö s e k , h o g y az eddigi kis lutri, vagy egy igérvény vétele ezzel nem is hasonlítható össze. Ily előnyös esélyekkel szemben mindenki nyujtsa kezét a szerencsének viszonyaihoz képest.

Az összes 50.000 ny e r e m é n y a m e l l e t t e á l l ó ny e r e m é n y j e g y z é k b ő l l á t h a t ó ; ezen ny e r e m é n y e k 6 r é s z b e n l e s z n e k k i s o r s o l v a é s a ny e r ő s o r s j e g y k é s z p é n z b e n k i f i z e t t e t i k .

A sorsjegyek ára az első húzáshoz:
 6 frt egy egész eredeti sorsjegy
 3 „ egy fél „ „
 1.50 „ egy negyed „ „
 0.75 „ egy nyolczad „ „

A húzások a fővárosi Vigadó épületében nyilvánosan történnek a magy. kir. kormány felügyelete alatt és egy királyi közjegyző előtt. A húzásnál mindenki jelen lehet.

Mi üzlethelyiségünkben elárusítjuk vagy utánvétellel, vagy az összeg postautalványnyal beküldése ellenében ajánlott levélben elküldjük az eredeti sorsjegyeket. Minden egyes vevő nevét azonnal följegyezzük és vevőink minden egyes húzás után megkapják a kimerítő sorsolási jegyzéket.

Rendelményeket t. é.

október hó 23-ig

fogadunk el.

Török A. és Társa

a magyar kir. szabad. osztálysorsjáték főelárusítói,

BUDAPEST,
Váci-körut 4./P. szám.